

La Espero

Himno de Esperanto

Teksto: L.L. Zamenhof (1859-1917)

Melodio: F.M. de Menil (1860-1930)

En la mon·don ve·nis no·va sen·to, tra la mon·do i·ras for·ta vo·ko

Per flu·gi·loj de fa·ci·la ven·to nun de lo·ko flu·gu ĝi al lo·ko.

Ne al gla·vo san·gon so·i·fan·ta ĝi la ho·man ti·ras fam·i·li·on;

Al la mond' e·ter·ne mi·li·tan·ta ĝi pro·me·sas san·ktan har·mon·i·on.

Sub la sankta signo de l' espero / kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero / per laboro de la esperantoj.
Forte staras muroj de miljaroj / inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj, / per la sankta amo disbatitaj.

Sur neŭtrala lingva fundamento, / komprenante unu la alian,
La popoloj faros en konsento / unu grandan rondon familian.
Nia diligenta kolegaro / en laboro paca ne laciĝos,
Ĝis la bela sonĝo de l' homaro / por eterna ben' efektiviĝos.